

ارائه متدلوژی نیازسنجی و امکان سنجی احداث پیاده راهها (مطالعه موردی: خیابان شهید دکتر آیت در منطقه 8 شهرداری تهران)

مرتضی خشایی پور کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل، معاون مطالعات و برنامه ریزی سازمان
حمل و نقل و ترافیک شهرداری تهران

آرمین خطیبزاده کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل، شرکت مهندسی مشاور بهین تردد¹
داریوش کمره، کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل، شرکت مهندسی مشاور بهین تردد
مهری بهرامی موبنی، کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل، سازمان حمل و نقل و ترافیک تهران
¹Armin.Khatibzadeh.82@gmail.com ، 77182923

چکیده

امروزه پیاده راهها به عنوان بستر اصلی حرکت پیاده، یکی از مهمترین های مشخصه های سیستم های حمل و نقل انسان محور و از مبانی اصلی توسعه پایدار شهرها به حساب می آیند. از همین رو طی چند دهه گذشته تشویق به پیاده روی و ایجاد پیاده راهها مورد توجه بسیاری از شهرهای توسعه یافته قرار گرفته است. در فرایند تبدیل معابر گذر وسایل نقلیه به مسیرهای ویژه پیاده، پس از تعیین محورهای مستعد بر مبنای قضاوت مدیریتی، باید نیاز تغییر معابر مستعد به پیاده راه با استفاده از شاخص های کمی مانند حجم عابران پیاده، وضعیت ایمنی معبر و ... در یک روند مدون بررسی گردد. پس از احراز نیاز ایجاد پیاده راه، برای تبدیل شدن یک معبر به پیاده راه، لازم است تا امکان سنجی احداث آنها نیز بررسی شود. مهمترین شاخص های تاثیرگذار در فرایند امکان سنجی احداث پیاده راهها شامل شاخص های ترافیکی، محیطی، اجتماعی و ... می باشد. در نهایت پس از بررسی شاخص های مورد نیاز در فرایند نیازسنجی و امکان سنجی ارائه شده و با استفاده از متدولوژی های طراحی شده، درباره احداث یا عدم احداث پیاده راه در معبر شهید دکتر آیت (سی متری نارمک) واقع در منطقه 8 شهرداری تهران، بعنوان یک مطالعه موردی، تصمیم گیری می شود.

کلید واژه: حمل و نقل انسان محور، پیاده راه، نیازسنجی، امکان سنجی، خیابان شهید آیت